

TEKST 204: Itinerarium: Indgåelse af fredsaftale mellem Saladin og Løvehjerte

Efter indtagelsen af Akko (se tekst 200-201) fortsatte Richard d.1. Løvehjerte sit felttog mod Saladin langs kysten i Det Hellige Land. Saladin trak sig tilbage og ødelagde i den forbindelse byer og fæstninger, der kunne udgøre støttepunkter for korsfarerne (se tekst 202). Den 7. september 1191 besejrede Richard muslimerne i slaget ved Arsuf og indtog herefter byen Jaffa. Frem for at rykke videre mod Jerusalem drog Richard i 1192 mod syd og tog byen Askalon, som Saladin ligeledes havde ødelagt, i sin besiddelse. Hermed havde Richard sikret sig kontrollen med kystlinjen fra Akko til Askalon. Men da Richard både blev syg og i stigende grad var bekymret for den hjemlige politiske situation, valgte han i september at indgå en treårig fredsaftale med Saladin.

En vigtig kilde til det kristne syn på Det 3. Korstog findes i værket 'Kong Richards rejsebeskrivelse' (Itinerarium Regis Ricardi), der sandsynligvis er forfattet af den engelske kannik, Richard de Templo i 1220'erne. Værket synes at basere sig på øjenvidneskildringer fra personer, der deltog i Det 3. Korstog. Richard de Templo deltog sandsynligvis også selv i korstoget.

15 Safa al-Din, Saladins bror og guvernør i kystområdet, forhandlede fred på disse betingelser, nemlig at Askalon (en trussel mod Saladins imperium), skulle jævnes med jorden, for ikke at blive genopbygget inden for de næste tre år efter Påsken 1193.

Herefter skulle det sted, der kaldes Askalon, tilfalde den, der tilfældigvis måtte holde det, uanset hvem, der var mest magtfuld.

20 Saladin gik også med til, at Jaffa skulle gives tilbage til de kristne, og de skulle beholde byen frit og fredeligt med dens omkringliggende højdedrag og kystområde. Han bekræftede en varig fred mellem kristne og saracenerne, hvor begge havde ret til fri passage og adgang til alle steder, herunder Den Hellige Grav, uden betaling af afgift.¹ Handelsvarer skulle kunne transporteres uhindret i hele landet og handelen skulle udføres frit.

25 Da disse vilkår var blevet nedskrevet og oplæst for Richard, gav han sit samtykke. Han kunne ikke håbe på mere – syg som han var, med ringe udsigt til hjælp og ikke mere end et par mil fra fjendens linjer. Enhver, der fastholder, at nogen anden reaktion var mulig med hensyn denne traktat, pådrager sig en anklage for uærlig tænkning.

30 Da alle disse ting var blevet gjort, sendte Richard, hvis stolthed altid – selv i kritiske situationer – desperat stræbte efter ophøjelse, budbringere, der overfor Saladin og i mange fyrsters påhør erklærede, at han [Richard] kun bad om en midlertidig, treårig våbenhvile.

Faktisk ønskede han blot at se sit eget land igen og genforsyne sig med mænd og penge. Derefter ville han vende tilbage og vriste Jerusalem ud af Saladins greb, hvis Saladin skulle have selvtilid nok til at gøre modstand.

35 Saladin sendte budbringere tilbage, idet han svor, at han ved den almægtige Gud og den hellige lov besad så stor agtelse for Richards integritet, stolthed og fortræffelighed, at hvis han i sin levetid nogensinde skulle miste sit land, så ville han hellere have, at det blev taget af en sådan magt og et sådant mod, end af nogen anden fyrste, han nogensinde havde mødt.

40 Hvor forblindet og formørket er menneskenes øjne! De planlægger, hvad de vil gøre i en fjern fremtid, helt uvidende om, hvad morgendagen kan bringe. Således projicerede kongen af

¹ Ved indtagelsen af Jerusalem i 1187 havde Saladin beslaglagt flere kirker og udover nogle få præster forbudt kristne adgang til Den Hellige Gravs Kirke, se tekst 196.

England sine ængstelige tanker langt ud i fremtiden, og håbede en dag at genvinde Den Hellige Gravs Kirke. Han ænsede ikke, hvordan alle menneskers liv hænger på en tynd tråd.

5

J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene - Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014)

Itinerarium Regis Ricardi: Her efter E. Hallam (red.): *Chronicles of the Crusades. Eye-Witness Accounts of the Wars between Christianity and Islam*. London (1989) s.194.